

ansvarlig for dettes rette Stempling og ifalder under de i §§ 30—33 angivne Forudsætninger de der foreskrevne Bøder“. Jeg tror, at en Bestemmelse som denne i meget høj Grad vil komme til at gaa ud over de uskyldige. Forholdet er jo dette, at almindelige Mennesker, f. Eks. Lægfolk ude omkring paa Landet, i Virkeligheden ikke have Spor af Mening om, hvorvidt dette eller hint Dokument er rigtigt stemplet eller ikke. Det forekommer mig, at Ansvarret herfor maa lægges over paa de Folk, som udstede disse Papirer. Naar man skal have den Slags Papirer ordnede, henvender man sig jo altid til Jurister eller Retsfuldmægtige, og hos disse maa i Virkeligheden Ansvarret for Stemplingen ligge.

Saa er der Lovforslagets § 61, hvortil der er stillet nogle Ændringsforslag, som ere omtalte af de foregaaende Talere. Til denne Paragraf er bl. a. stillet Ændringsforslag under Nr. 27 og Nr. 28. Det er de Bestemmelser, der angaa Stemplets Beregning efter Ejendomsskyldvurderingen, og her kan hverken jeg for mit Vedkommende eller Mindretallet under nogen Omstændigheder slutte os hverken til Lovforslaget eller til noget af de Ændringsforslag, der ere fremsatte. Det forekommer mig at være en Urimelighed, at man gaar over til at paalægge Stempelskat paa Grundlag af Ejendomsskyld, saa meget mere som man fra Lovgivningsmagtens Side har erkendt, at Ejendomsskylden i sig selv er uretfærdig. Det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) fremkom med den Bemærkning, at de Ejendomspriser for Landejendomme, der ere opnaaede i de senere Aar, gennemsnitlig ere seks Tusinde og nogle Hundrede Kroner pr. Td. Hartkorn, men Forholdet er jo det, at for mange mindre Landejendommers Vedkommende er Vurderingen til Ejendomsskyld oppe paa 10,000 Kr. pr. Td. Hartkorn. Det er altsaa et aldeles urimeligt Forhold, naar Ejendomspriserne i al Almindelighed paa Landet ere noget over 6,000 Kr., og Ejendomsskyldvurderingen for de mindre Ejendommers Vedkommende gaar op til 10,000 Kr. pr. Td. Hartkorn. Jeg har i og for sig ikke noget imod, at man lægger Ejendomsskylden til Grund, men naar Ejendomsskylden skal lægges til Grund for Stempelskat, maatte man nødvendigvis bruge samme Fradrag, som er fastsat ved Lov om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903. Det hedder i denne: „For Ejendomme paa Landet samt paa Købstædernes Markjorder,

til hvilke der er knyttet Landbrug eller Havebrug som Næringsvej, foretages der følgende Fradrag i Vurderingssummen, forinden Ejendomsskylden beregnes: Ved en Vurderingssum af under 8,000 Kr. fradrages 2,000 Kr., af 8,000 Kr. til under 12,000 Kr. fradrages 1,000 Kr.“

„For Huse, der bebos af een Familie, og hvis Beboere tilhøre Arbejderklassen eller ernære sig ved Fiskeri eller Haandværk uden fremmed Medhjælp, foretages der, for saa vidt Ejendommens skattepligtige Værdi ikke er nedsat i Henhold til nærværende Paragrafs 2det Stykke, følgende Fradrag i Vurderingssummen, forinden Ejendomsskylden beregnes: Ved en Vurderingssum af under 3,000 Kr. fradrages 2,000 Kr., af 3,000 Kr. til under 4,500 Kr. fradrages 1,000 Kr., af 4,500 Kr. til under 6,000 Kr. fradrages 500 Kr.“

Man har altsaa fra Lovgivningsmagtens Side paa et tidligt Tidspunkt erkendt, at Ejendomsskylden vilde komme til at virke uretfærdigt, særlig overfor de smaa Ejendomme. Derfor forekommer det mig at være aldeles urimeligt, at man alligevel vil gaa til ved Lov, at fastslaa, at Stemplet skal beregnes efter Ejendomsskylden uden de nævnte Fradrag.

Saa er der endelig § 155. Den af Udvalget hertil foreslaaede Ændring finder jeg i højeste Grad uheldig. Den Paragraf, som Lovforslaget indeholder, og som blev vedtaget i Folketinget, forekommer mig at være langt bedre. Jeg skal ikke komme ind paa, om det er rigtigt eller ikke rigtigt at give Bankerne Stempelbegunstigelse. Dette forekommer mig i denne Forbindelse at være, om jeg saa maa sige, mindre aktuelt. Det, som det kommer an paa i denne Forbindelse, er, at man kommer til at begaa en Ubilighed ved at opretholde dette aldeles urimelige Forhold. Det er jo et aldeles urimeligt Forhold, at opretholde, at naar man har 2 Banker i en By, lader man den ene af disse have Stempelbegunstigelse, den anden ikke, til Trods for, at disse to Banker maaske ere ganske ens stillede i alle andre Henseender, ere lige solvente og blive ledede med lige stor Dygtighed. Jeg maa i den Henseende beklage den ærede Ordførers Udtalelse om, at man under alle Omstændigheder ønsker at bevare status quo. Det man bør tilstræbe, er Lighed for Loven. Jeg kan ikke forstaa Retfærdigheden i dette, at af to Banker, der ligge ved Siden af hinanden, kan den ene have Stem-